

Rozšířený seznam zemí, které by měly platit reparace za otroctví

- editor007 | 5. dubna 2024

SVĚT: Šéf OSN António Guterres vyzval koncem měsíc března k reparacím za transatlantický obchod s otroky. V prohlášení dále uvedl, že minulost „položila základy pro násilný systém diskriminace založený na bílé nadřazenosti“. Z nějakého důvodu se nezmínil o obchodu s otroky na dalších kontinentech.

Seznam zemí které by měly platit reparace za otroctví, je výrazně delší, než navrhuje předseda OSN. Zde nesmělý pokus o jeho doplnění. Zdroj informací v textu nebo na konci článku.

Africký Benin

Stát Benin leží na západním pobřeží Afriky. Na jeho území vzniklo kolem roku 1600 království Dahomey, které existovalo tři století. Jedinou činností království byl lov otroků v sousedních zemích. Otroci byli následně prodáváni evropským otrokářům výměnou za pušky, střelný prach, alkohol a tabák. Království Dahomey úspěšně lovalo otroky do konce 19. století, kdy je porazila francouzská cizinecká legie.

Skandinávské země

Od 7. století plnily vikingské lodě pobřeží Velké Británie, Irska, Francie a Španělska. Domů si vikingové odváželi otroky a evropské ženy jako konkubíny. Vikingové se významně zapojili do mezinárodního obchodu s otroky, neboť po vzniku islámu v 7. století dováželi do arabských zemí otroky z Evropy. Cestě od Baltského moře do Bagdádu, po které dováželi vikingové ulovené Evropany, se podle některých historiků říkalo cesta otroků.

Země Arabského poloostrova

Po dobytí Blízkého východu se muslimská armáda obrátila na západ. Podmanila si Egypt a pokračovala do severní Afriky. Místní berberské ženy se staly pro svoji krásu oblíbeným obchodním artiklem a byly prodávány jako otrokyně bohatým emírům na Arabském poloostrově.

Země Arabského poloostrova podruhé

Arabští obchodníci zakládali na východním pobřeží Afriky obchodní stanice a jejich hlavním opěrným bodem se stal Zanzibar. Podle některých odhadů odvezli muslimové z Afriky až 17 milionů lidí, což je zhruba o třetinu více otroků, než bylo odvezeno v rámci transatlantického obchodu z Afriky do obou Amerik.

Keňa a Tanzánie

Afričané žijící na východním pobřeží se po kontaktech s arabskými obchodníky rychle přeorientovali na obchod s otroky. Označení Keni a Tanzánie jako svahilské státy pochází z arabštiny, ve které „sawahil“ znamená „pobřeží“. Stejně jako v království Dahomey lovali svahilští Afričané z pobřeží ve vnitrozemí své druhy, které pak prodávali arabským a evropským obchodníkům.

Státy severní Afriky

Po pádu Konstantinopole do rukou Osmanské říše v 15. století nastává vrchol pirátských nájezdů do Evropy. Země na severu Afriky, dnešní Maroko, Alžír, Tunisko a Libye, ze kterých v 8. a 9. století pocházeli otroci na prodej na Arabském poloostrově, dokončily svoji přeměnu na otrokářské státy. Piráti ze severní Afriky pořádali nájezdy na pobřežní osady od Itálie až po Holandsko. Pochytané Evropany prodávaly takzvané barbarské státy do otroctví v Osmanské říši.

V Evropě vznikly křesťanské organizace, jejichž cílem bylo vykupování bílých otroků ze severní Afriky. Zachránily například Miguela Cervantese, autora slavného Dona Quijota.

Uzbekistán

Spor mezi dvěma větvemi islámu, sunnity a šíity, se datuje od smrti proroka Mohameda. Když sunnité vládnoucí na území dnešního Uzbekistánu potřebovali otroky, rozhodli se, že zruší dosud dodržované pravidlo, že muslim nesmí zotročit muslima. Místní imám vydal závazný názor, takzvanou fatwu, podle které mohou být šíité bráni do otroctví stejně jako jiní nevěřící. To sunnitským Uzbekům umožnilo [zotročovat](#) šíitské obyvatele perského Íránu.

Čerokézové & Co

Po násilném vysídlení Čerokézů na nová teritoria v dnešní Oklahomě začali Čerokézové rozvíjet plantážové zemědělství založené na otrocké práci černochů. Až 15 % obyvatel v čerokézské komunitě byli černí otroci. Podobný počet otroků byl i u dalších indiánských kmenů, například Čikasavů a Čoktavů.

Indiáni z kmene Haida a Tingit žili na východním pobřeží dnešní Kanady a proslavili se jako zdatní válečníci a obchodníci s otroky. Podnikali nájezdy daleko na jih až na území dnešní Kalifornie, kde zotročovali válečné zajatce, které potom prodávali dál nebo si je nechávali. Dávno před příchodem bílého muže.

Turecko

S oslabením vlivu Byzantské říše byla na Balkáně zavedena ve 14. století takzvaná daň v krvi. Systém, který se v originále nazýval devširme, nutil nemuslimské komunity, aby předaly každý rok určitý počet mladých chlapců od otroctví. Chlapci pocházeli z Bulharska, Řecka, Chorvatska, Srbska a dalších zemí. Po prodeji do otroctví museli konvertovat k islámu a stali se vojáky osmanské armády. Říkalo se jim janičáři.

Jejich výhodou bylo to, že neměli žádnou vazbu k místu, kde působili, a proto dokázali v případě potřeby tvrdě zakročit proti místnímu obyvatelstvu.

Zdroje:

- (1) [Předseda OSN](#)
- (2) [Berberské ženy](#)
- (3) [Vikingové](#)
- (4) [Indiáni Haida a Tingit](#)